

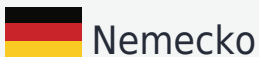
[Domovská Stránka](#) > ... > [Rodinné Veci a Dedenie](#) > [Legálne Prestahovanie Sa S deťmi/Legálne Usadenie Sa S deťmi V zahraničí](#) > [Germany](#)

Legálne presťahovanie sa s deťmi/Legálne usadenie sa s deťmi v zahraničí

Autor obsahu

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Za akých okolností môže rodič zákonne premiestniť dieťa do iného štátu bez súhlasu druhého rodiča?

Otázka, kde má mať dieťa trvalé bydlisko, je predmetom právnych predpisov o práve na určenie miesta bydliska dieťaťa, takže je súčasťou faktickej starostlivosti o dieťa [§ 1631 ods. 1 nemeckého občianskeho zákonníka (Bürgerliches Gesetzbuch, „BGB“)]. Podobne ako starostlivosť o majetok dieťaťa, aj táto otázka patrí do rozsahu rodičovských práv a povinností podľa § 1626 ods. 1 občianskeho zákonníka.

Ak má rodičovské práva a povinnosti len jeden rodič, a teda právo určiť miesto pobytu dieťaťa, pri rozhodovaní o tom, kde by malo dieťa žiť, a teda aj o tom, či by malo byť dieťa premiestnené do inej krajiny, nepotrebuje súhlas druhého rodiča.

Ak majú obaja rodičia rodičovské práva a povinnosti, musia o tom, či by dieťa malo byť premiestnené do inej krajiny, rozhodnúť spoločne. Je to tak preto, lebo táto otázka – napríklad na rozdiel od krátkej dovolenky v susednej európskej krajine – je vecou značného významu v zmysle § 1687 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, pre ktorú sa vyžaduje vzájomný súhlas oboch rodičov.

Súd pre rodinné veci však môže na požiadanie preniesť rodičovské práva a povinnosti v konkrétnych otázkach – a teda napríklad právo určiť miesto pobytu dieťaťa – len na jedného rodiča, pozri § 1671 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V takomto prípade – aj v prípade spoločných rodičovských práv a povinností v iných veciach – môže tiež rodič sám a bez súhlasu druhého rodiča rozhodnúť o mieste pobytu dieťaťa, a teda o premiestnení dieťaťa do inej krajiny.

2 Za akých okolností je nutný súhlas druhého rodiča na premiestnenie dieťaťa do iného štátu?

Súhlas druhého rodiča s presťahovaním dieťaťa do zahraničia je potrebný, ak sa rodičia delia o rodičovské práva a povinnosti (alebo aspoň právo určiť miesto pobytu dieťaťa) (pozri aj odpoveď na otázku 1).

3 Ak druhý rodič nesúhlasí s premiestnením dieťaťa do iného štátu, hoci je to nutné, ako možno dieťa zákonne premiestniť do iného štátu?

Premiestnenie dieťaťa do inej krajiny je zákonné, ak sa rodič, ktorý sa chce s dieťaťom presťahovať, môže rozhodnúť sám, napríklad preto, že má výlučné rodičovské práva a povinnosti alebo aspoň výhradné právo určiť miesto pobytu dieťaťa (pozri aj odpoveď na otázku 1).

Ak sa však rodičia delia o rodičovské práva a povinnosti, ale majú rozdielne názory na presťahovanie dieťaťa do zahraničia a nemôžu v tejto veci dospieť k dohode, každý z nich môže požiadať súd pre rodinné veci, aby mu bolo priznané právo rozhodnúť o presťahovaní podľa § 1628 Občianskeho zákonníka. Súd musí potom rozhodnúť na základe toho, čo je v najlepšom záujme dieťaťa, s prihliadnutím na osobitné okolnosti a praktické okolnosti, ako aj na oprávnené záujmy dotknutých osôb (§ 1697a Občianskeho zákonníka).

Okrem toho rodič, ktorý žije oddelene od druhého rodiča, môže požiadať súd pre rodinné veci podľa § 1671 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj o priznanie výlučných rodičovských práv a povinností alebo rodičovských práv a povinností v konkrétnej otázke, napríklad o práve určiť miesto pobytu dieťaťa. Súd návrhu vyhovie, ak s tým súhlasí druhý rodič (pokiaľ voči tomu dieťa – ak dosiahlo vek 14 rokov – nenamieta) alebo ak je pravdepodobné, že (čiastočné) odňatie spoločných rodičovských práv a povinností alebo (čiastočné) prenesenie rodičovských práv a povinností na žiadateľa bude v najlepšom záujme dieťaťa. Ak súd vyhovie návrhu, rodič sa môže slobodne rozhodnúť, kde bude mať dieťa bydlisko.

4 Uplatňujú sa na dočasné premiestnenie (napr. v prípade prázdnin, zdravotnej starostlivosti) a na stále premiestnenie rovnaké podmienky? Ak je to možné, priložte prosím príslušné formuláre so súhlasom.

Rodič, ktorý má výlučné rodičovské práva a povinnosti alebo výlučné právo určiť miesto pobytu dieťaťa, môže vziať svoje dieťa do zahraničia na krátke obdobie, kedykoľvek si to želá.

Rodičia, ktorí majú spoločné rodičovské práva a povinnosti, však musia v zásade prijať toto rozhodnutie spoločne (§ 1627 Občianskeho zákonníka). Ak majú rodičia spoločné rodičovské práva a povinnosti, ale žijú oddelene, musia spoločne rozhodnúť, či je plánovaný zájazd každodennou záležitosťou alebo vecou značného významu (§ 1687 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka). Rodič, s ktorým dieťa obvykle býva, je oprávnený sám rozhodovať o každodenných záležitostiach (§ 1687 ods. 1 druhá veta občianskeho zákonníka). Podľa § 1687 ods. 1 štvrtej vety Občianskeho zákonníka môže druhý rodič – ak s ním dieťa žije so súhlasom druhého rodiča alebo na základe rozhodnutia súdu – sám rozhodnúť o faktickej starostlivosti o dieťa, napr. o tom, čo dieťa môže jesť alebo kedy má chodiť spať. Právnu úpravou sa nespresňuje, ktoré záležitosti majú značný význam, ktoré sú každodennými záležitosťami alebo ktoré sa týkajú faktickej starostlivosti o dieťa. Táto otázka závisí od konkrétnych okolností prípadu. Rodič, s ktorým dieťa zvyčajne žije, ako aj rodič, ktorý má právo styku s dieťaťom, sa preto môžu v zásade sám rozhodnúť, pokiaľ ide o dočasné dovolenkové cesty do zahraničia, pokiaľ sa to netýka cestovania do oblastí, ktoré predstavujú osobitné riziko pre dieťa, ako sú odľahlé oblasti, oblasti bez dostatočnej zdravotnej starostlivosti alebo oblasti, v ktorých dochádza k politickým nepokojom. Rodič, ktorý má právo styku s dieťaťom, však musí vopred informovať rodiča, ktorý je primárnym poskytovateľom starostlivosti o dieťa, o celi cesty.

Rodič, ktorý nemá rodičovské práva a povinnosti, nemá právo rozhodovať o pobyte dieťaťa. V čase styku s dieťaťom je však v súlade s § 1687a Občianskeho zákonníka takisto oprávnený samostatne rozhodovať o otázkach faktickej starostlivosti o dieťa.

Posledná aktualizácia: 04/03/2026

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.